

L O L I N D N E V N I K

"Sem Lola" je neko dekle zapisalo v svoj športni dnevnik. Zapisovala si je vse svoje skrivnosti, športne dogodke, pripetljaje v šoli in tudi ime fanta, v katerega je bila zaljubljena. Veliko strani svojega dnevnika je namenila fantu Anžetu, ki je bil nekaj posebnega in so bile vse punce s šole zaljubljene vanj. On pa se ni nič kaj dosti zanimal za te punce, vendar ga je zanimala le košarka, ki jo je treniral, in prijateljica Lola, kateri pa ni upal izkazati ljubezni. Tudi Lola je zaupala le dnevniku, da je zaljubljena vanj. Ko pa je bil on zraven, se je delala kot da sta le prijatelja. Lola je bila športna deklica z dolgimi ravnimi lasmi in s frufrijem. Bila je tudi odlična v šoli.

Nekega večera se je Lola dobila v parku s svojo najboljšo prijateljico Jojo in z Anžetom. Med pogovorom, ko so sedeli na klopi in se pogovarjali o približujoči finalni košarkaški tekmi, je bila Lola tako zatopljena v pogovor, da ni opazila, da so ji ključi od doma zdrsnili na tla. Ta pripetljaj pa je opazila Joja in je neopazno pobrala ključ, ga vtaknila v žep. Malo kasneje, ko se je shladilo, so se odločili, da gredo malo na okoli. Ko je Lola rekla, da gre domov, se je Anže takoj ponudil, da jo pospremi. Ker je Joja opazila, da se Lola in Anže gledata zaljubljeno in da se ne bi izdala, ker jo je to spoznanje tako prizadelo, je sklenila, da izgine in se jima kasneje maščuje. Vesela je bila, da prej ni opozorila prijateljice, da je izgubila ključ. Ker sta bil tako zatopljena v dogovarjanje, kdo bo koga pospremil, nista opazila, da je Joja kar naenkrat izginila. Njeno prijateljstvo do Lole je bilo lažno in ga je izkoristila le zato, da bi bila bližje Anžetu. Prav tako se ji je posvetilo, da je bil Anže do nje prijazen samo zato, ker je bila ona najboljša prijateljica od Lole. Ko sta prišla domov in je Lola hotela odkleniti vrata, je ugotovila, da je ključ pozabila v paku, zato je Anže predlagal, da preverita pri klopici, kjer so sedeli, in po poti, kjer so se sprehajali. Ta misel mu je bila zelo všeč, saj si že vseskozi želel biti sam z Lolo. Ker ključev nista našla, ji je predlagal, da gresta k njemu in počakata na prihod njenih staršev.

Pri Anžetu pa se je Lola spotaknila in padla, vendar jo je Anže ujel. Ta nepričakovani splet okoliščin ju je privedel, da sta se nekaj časa molče gledala. Ker se je med njima pojavila zelo močna energija, jo je Anže poljubil. Lola se ni nič upirala, vendar se je močno stisnila k njemu. Kasneje je Anže skuhal večerjo, ji je povedal, da mu je že nekaj časa všeč. Lola je tako zardela, da se je izdala in mu tudi povedala, da ji je tudi on že nekaj časa zelo všeč. Vse to pa je skozi okno opazovala maščevalna Joja. Nato je stekla k Loli domov, odklenila vhodna vrata in iz Loline sobe vzela dnevnik in ključ od košarkaške dvorane. Stekla je ven, zaklenila vhodna vrata in se skrila za bližnji grm. Ko sta Anže in Lola skozi okno opazila, da so se v Lolini hiši prižgale luči in da so starši doma, se je Anže ponudil, da jo pospremi. Ko sta prišla do njene hiše, je njena najboljša prijateljica gledala izza grma in videla, kako je Anže poljubil Lolo. Takrat pa je v Joji zavreščalo od ljubosumja in sklenila je, da bo maščevanje sladko. Ko

je Lola prišla domov, je hotela ta nepozabni večer zapisati v dnevnik, vendar dnevnika ni bilo. Ker je mislila, da ga je založila, je zaradi nestrpnosti takoj na list papirja napisala:

Sobota, 30. 7. 2008, NEPOZABEN VEČER

"Izgubila sem ključe in ko sem to povedala Anžetu, mi je ta takoj ponudil pomoč. Kako lepo od njega, pravi kavalir<3.

Odšla sva k njemu in ko sem ponesreči padla čez stopnico, me je Anže ujel. Nekaj časa sva se gledala, potem pa se je zgodilo najboljše<3. Anže me je poljubil. Kako sem srečna. Potem nama je skuhal tako dobro večerjo, da me je skoraj kap<3. Nato me je pa še pospremil domov in držala sva se za roko. To je bil "omg", moj najlepši večer. Pred hišo me je še enkrat poljubil<3 .

Ne morem verjeti, da se mi je to zgodilo <3. Ljubim te, ANŽE. Komaj čakam, da o tem povem svoji najboljši prijateljici Joji."

Ko ja Lola ležala na postelji in razmišljala, kam bi lahko založila dnevnik, je ugotovila, da je preveč vesela, hkrati tudi vznemirjena od dogodkov, ki so se zgodili tistega večera, da bi se lahko spomnila, kje je njen dnevnik. V sosednji hiši pa je Joja kovala načrt, kako se bo maščevala Loli. Spomnila se je nekaj genialnega. Vzela je telefon in poklicala Anžeta "Anže, mislim, da vem, kje je Lola pozabila ključe od telovadnice. Pridi v park, k tisti klopci in to hitro." Anže je od veselja, da bo lahko pomagal Loli, hitro stekel do parka. Ker Joje ni bilo, se je sam odpravil po parku. Bilo ga je strah. Nekaj je zašumelo in dum, Anže je obležal na tleh. Joja je Anžeta zvelkla v leseno barako in ga zvezala. Vrata je skrbno zapahnila in se začela smejati. Joja si je sama pri sebi mislila: "Sedaj sem pa jaz na boljšem Lola." Nato je poljubljala nezavestnega Anžeta. Bilo je že pozno ponoči, ko je na Lolino okno nekdo vrgel kamenček. Lola se je zelo prestrašila, vendar ko je odprla okno, je zagledala svojo najboljšo prijateljico Jojo. Takoj si je oddahnila. Joja je namreč Loli prinesla novico, da jo je Anže samo izkoristil in ji ukradel ključe, da naslednji dan ne bi mogla odpreti košarkaškega centra in bi bila finalna tekma izgubljena, Lola pa seveda osramočena. Loli se je ta zgodba zdela čudna, zakaj bi si Anže želel, da bi bila tekma izgubljena in ona osramočena, saj je bil najboljši igralec in se je nadejal pokala za najboljšega igralca. Joja ji je povedano utemeljila, da je Anžeta nasprotno moštvo podkupilo in je zato izkoristil njo Lolo, ki mu je zaradi poljuba nasedla. Lola je verjela Joji, ker je mislila, da ji je Anže vse povedal o poljubu. Vedela je, da poljuba, ki sta si ga dala z Anžetom, ni nihče videl in sta zanj vedela le ona dva. Zaradi dogodkov, ki so si sledili tako hitro, ni mogla trezno razmišljati in je Joji prav vse verjela. Čeprav jo je misel na to, da jo je Anže le izkoristil razžalostila, vendar jo je zaradi prigovarjanja in grdih besed Joja prepričala, da je o kraji povedala staršem, oni pa so obvestili policijo in Anžetove starše. Anžetovi starši so povedali, da Anžeta že par ur ni na spregled in da jih skrbi zanj. Vse, kar sta zvedela o svojem sinu, nista niti kančka verjela. Povedala sta, da je Anžeta poklicala

Lolina najboljša prijateljica Joja ter da ji je po končanem telefonskem pogovoru rekel, da pride takoj, le Loline ključke gre iskat v park. Ko so poklicali Jojo se je delala, da nič ne ve. Rekla je tudi, da so tako zgodbo povedali gotovo zato, da bi vso krivdo naprtili njej in Loli. Vsi skupaj: Lola, Joja, Lolini starši in Anžetovi starši in policija so se napotili k parku in skupaj pričeli iskati Anžeta. Lola je bila čisto zmedena. Vseskozi je mislila na Anžeta, ker ga je ljubila, vendar vse, kar ji je povedala Jola jo je spravljalo v obup. Čustva so se ji začela spreminjati v bes. Joja se je takoj po prihodu v park odtihotapila do Anžeta. Ko je Joja vstopila v barako, se je Anže zbudil iz kome. Joja ga je prijela za lase in mu zagrozila, da bo ubila Lolo, če ob prihodu policije, Lolinih staršev in njegovih staršev ne reče, da je res ukradel ključke in prodal košarkaško tekmo. Ko je Joja zaslišala, da se nekdo približuje baraki, je pokukala skozi špranjo in zagledala Lolo. Hitro se je sklonila z Anžetu, ga hitro razvezala in ga stisnila v objem in ga strastno poljubila. Ker je bil Anže zaradi udarca tako slaboten, je ni mogel odriniti. Ko so Lola in vsi ostali odprli vrata, jih je pričakal osupljiv prizor. Policija in Anžetovi starši so stekli k Anžetu in ga priklenili, slednji pa so ga objemali in ga tolažili, da so veseli, da je živ. Lola je okamnela, stala je nepremično pri vratih in poslušala tolažeče besede svojih staršev. Ko je pogledala svojo najboljšo prijateljico, je za trenutek ujela njen osovražen smehljaj. V tistem trenutku se ji je posvetilo, da Anže nikoli ne bi naredil kaj tako strašnega, čeprav je vse Jojine navedbe potrdil. Vedela je, da je bil njegov poljub iskren in poln ljubezni. Stekla je ven in policijo zaustavila, da naj odklenejo ranjenega Anžeta. Povedala jim je, da ključev ni mogel ukrasti Anže, saj tistega dne ni imela oblečenega oblačila, z žepi, zato ključev ni mogel ukrasti iz žepa. Spomnila se je, da je ključke odložila na klopcu polega Joje. Anže pa je sedel na drugi strani. Ker je Lola tako dramatično opisovala dogodke, ni nihče opazil, da Jola za njihovimi hrbti drži v roki pištolo. Nastala je zastrašujoča tišina. Pištolo je namerila naravnost v Lojo in jo osovraženo gledala. Zavpila je: "Sovražim te in vedno sem te sovražila, ker imajo tebe vsi rajši, ti si super punca cele šole in vsi fantje gledajo za tabo. Vedno te vsi povabijo k sodelovanju najrazličnejših tekmovanj prireditvev, jaz pa sem le tvoja senca. Ne veš, kako sem trpela, ko sem se morala vsa ta leta pretvarjati, da sem tvoja najboljša prijateljica in vse to sem prestajala za kanček pozornosti Anžeta, ki me drugače tudi pogledal ne bi." Naenkrat se je zaslišal bum, pištola se je sprožila in krogla je priletela v Lolo. Kmalu za tem je sledil krik in še en krik. Ko je Jola govorila svoj govor, se je neki policist pritihotapil in po poku pištole je skočil na Jojo in ji odvzel orožje. Vse je zajela panika. Nekaj policistov se je ukvarjalo z Jojo, nekaj jih je skakalo okoli Lole. Lolina mama se je onesvestila. Anžetovi starši so obvarovali svojega sina tako, da s se ulegli nanj. Kmalu se je zaslišal zvok rešilnega avtomobila. Lolo so vso krvavo odpeljali v bolnišnico. Anžeta prav tako, le z osebnim avtomobilom. Jojo pa je odpeljala policija. Za Anžeta je bila ta noč najhujša v življenju. Molil je za Lolo in bil jezen sam nase, da ni Loli že prej povedal, da Joja ni njena najboljša prijateljica, da jo vseskozi obrekuje. Naslednji dan se je Anže s svojimi starši in z Lolinih starši odpravil v bolnišnico. V avtu so bili med vožnjo vsi tihi. Vsak se je ubadal s svojimi mislimi, strahovi, z željami. V bolnišnici jih je pričakala gruča novinarjev, ki so postavljali vsemogoča vprašanja. V sprejemno pisarno jih je povabila medicinska sestra, ki na obrazu ni izdajal niti veselja niti žalosti. Čakanju ni bilo ne konca ne kraja, minute so se vlekle v neskončnost. A vrata so se le odprla, vstopil je zdravnik. Lolini starši so planili k njemu in ga roteče prosili, da naj jim da neko znamenje, da je njihova hči še živa. Zdravnik pa je rekel, da operacija še traja in da ne more še nič obljubiti. Anže je stekel iz bolnišnice in

tekkel do doma. Vzel je svojo košarkaško opremo in odhitel v dvorano, kjer se bo čez eno uro odigrala finalna tekma. Veliko so ga spraševali eni z besedami drugi z očmi, vendar se Anže ni dal motiti. Mislil je le na Lolo in da ji bo priigral zmago njenega kraja in pokal za najboljšega igralca. Zaslišal se je žvižg in tekma se je pričela. Anže se kljub utrujenosti neprespane noči in včerajšnjega udarca ni vdal. Igral je odlično. Igral je za Lolo in njuno ljubezen. Zaslišal je žvižg piščalke, ki je oznanjal konec tekme. Pogledal je na semafor in vedel je, da so zmagali. Kmalu je po zvočniku zaslišal svoje ime. V roki je začutil pokal, to je bil pokal najboljšega igralca tekme. Ko je stopil z zmagovalnih stopničk, je stekel iz dvorane proti bolnišnici. Nihče ga ni mogel ustaviti. V bolnišnici je planil v sprejemno pisarno, kjer je zagledal Loline starše, ki jokajo. Srce se mu se skorja ustavilo, ko mu je Lolina mama odprla vrata in je v bolniški sobi zagledal vso blede Lolo, ki je naslonjeno sedela v postelji. Planil je k njej jo objel, poljubil in v roke položil pokal. Lola je bila še nemočna od operacije, vendar se mu je le z konicami ustnic nasmehnila. Medicinska sestra je planila za njim in ga spodila iz sobe rekoč, da Lola potrebuje mir in okrevanje.

Anže je ubogal navodila sestre in odšel iz sobe. To je bil njegov najsrečnejši dan v življenju. Lola je bila rešena. On je rešil čast njunega kraja in vse se je dobro končalo. Jojo pa so odpeljali v bolnico na zdravljenje za duševno bolne.

K O N E C

Annamaria Prezelj, 6. a